

ข้อมูลการค้าไทย-อินโดนีเซีย

1. ความสัมพันธ์ทางการค้าไทย-อินโดนีเซีย

1.1 ภาครัฐบาล

1. สนธิสัญญาทางไมตรีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (3 มีนาคม 2497)
2. ความตกลงว่าด้วยการบริการทางอากาศ (8 มีนาคม 2510)
3. ความตกลงว่าด้วยการแบ่งเขตไหล่ทวีปในตอนเหนือของช่องแคบมะละกาและในทะเลอันดามัน (17 ธันวาคม 2514)
4. สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (9 มิถุนายน 2519)
5. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการศาล (8 มีนาคม 2521)
6. ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (25 มีนาคม 2524)
7. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านป่าไม้ (27 พฤษภาคม 2527)
8. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านถ่านหิน (12 มกราคม 2533)
9. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ การวิจัย และเทคโนโลยี (2533)
10. ความตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการไทย-อินโดนีเซีย และมีการจัดตั้ง คณะกรรมการร่วม (Joint Committee: JC) (18 มกราคม 2535)
11. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร (22 กุมภาพันธ์ 2527 ปรับปรุงแก้ไขปี 2539)
12. ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (17 กุมภาพันธ์ 2541)
13. พิธีสารว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้าและการท่องเที่ยว (15 พฤษภาคม 2544)
14. ความตกลงวัฒนธรรมไทย-อินโดนีเซีย (17 มกราคม 2545)
15. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านประมงไทย-อินโดนีเซีย (17 มกราคม 2545)
16. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว (23 พฤษภาคม 2546)
17. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร (16 ธันวาคม 2548)
18. ความตกลงทางการค้า (Trade Agreement) ไทย-อินโดนีเซีย (16 พฤศจิกายน 2554)
19. ข้อตกลงว่าด้วยการแก้ไขบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการซื้อขายข้าวระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลอินโดนีเซีย (16 พฤศจิกายน 2554)

1.2 ภาคเอกชน

1. ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างหอการค้าและอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย - คณะกรรมการร่วมสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย (กกร.) (Agreement of Cooperation between The Indonesia Chamber of Commerce and Industry and the Joint Standing Committee on Commerce, Industry and Banking) (17 กุมภาพันธ์ 2531)

2. ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างหอการค้าไทย-หอการค้าและอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย (Agreement of Cooperation between The Indonesia Chamber of Commerce and Industry and The Thai Chamber of Commerce) (23 เมษายน 2545)

3. บันทึกความเข้าใจเพื่อการจัดตั้งสภาธุรกิจไทย - อินโดนีเซีย (Thai-Indonesian Business Council) (27 พฤษภาคม 2546) มีการประชุมร่วมระหว่างสภาธุรกิจไทย- อินโดนีเซีย และอินโดนีเซีย-ไทย มาแล้ว 2 ครั้ง ครั้งแรก ที่อินโดนีเซีย เมื่อ 26 เมษายน 2547 ณ กรุงจาการ์ตา โดยทั้งสองฝ่ายมีข้อตกลงร่วมในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างกัน และครั้งที่ 2 เมื่อ 31 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2550 ณ กรุงเทพฯ

2. การค้าระหว่างไทย-อินโดนีเซีย

2.1 การค้ารวม ในปี 2556 อินโดนีเซียเป็นคู่ค้าอันดับที่ 3 ของไทยในอาเซียนรองจากมาเลเซียและสิงคโปร์ ตามลำดับ และเป็นคู่ค้าอันดับที่ 7 ในโลก การค้าของไทยกับอินโดนีเซีย ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2552-2556) มีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 15,442.06 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยในช่วง 10 เดือนแรก (ม.ค.-ต.ค.) ของปี 2557 การค้ารวมไทย-อินโดนีเซีย มีมูลค่า 14,263.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 13.93 โดยไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้ามูลค่า 2,022.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ปี	ปริมาณการค้ารวม			ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	สัดส่วน	%Δ	มูลค่า	%Δ	มูลค่า	%Δ	
2552 (2009)	8,467.8	2.96	-27.84	4,667.3	-26.2	3,800.5	-29.7	866.8
2553 (2010)	13,038.8	3.47	53.98	7,346.4	57.4	5,692.3	49.8	1,654.1
2554 (2011)	17,454.2	3.87	33.86	10,078.2	37.2	7,375.9	29.6	2,702.3
2555 (2012)	19,304.1	4.03	10.60	11,209.5	11.22	8,094.6	9.74	3,114.9

2556 (2013)	18,964.3	3.96	-1.76	10,872.6	-3.01	8,091.7	-0.04	2,780.9
2556 (2013) (ม.ค. - ต.ค.)	16,571.89	4.11	2.48	9,575.63	2.07	6,996.26	3.05	2,579.37
2557 (2014) (ม.ค. - ต.ค.)	14,263.48	3.73	-13.93	8,142.90	-14.96	6,120.58	-12.52	2,022.32

หมายเหตุ : สัดส่วน = การค้าสองฝ่ายต่อการค้ารวมของไทยทั้งหมด, %Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

2.2 การส่งออก ในปี 2556 อินโดนีเซียเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 3 ของไทยในอาเซียนรองจากมาเลเซีย และสิงคโปร์ ตามลำดับ และเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 7 ของไทยกับโลก ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2552-2556) การส่งออกของไทยไปอินโดนีเซียมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 8,834.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยในช่วง 10 เดือนแรก (ม.ค.-ต.ค.) ของปี 2557 ไทยมีการส่งออกไปยังอินโดนีเซียมูลค่า 8,142.90 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 14.96

สินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกไปอินโดนีเซีย

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	2556 (ม.ค.-ต.ค.)	2557 (ม.ค.-ต.ค.)	%Δ 57/56
1. รถยนต์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ	852.1	1,784.4	2,039.9	3,002.4	2,458.6	2,167.4	1,752.5	-19.14
2. เม็ดพลาสติก	207.6	400.4	803.6	713.8	832.5	712.0	740.2	3.97
3. เครื่องจักรกลและ ส่วนประกอบ	267.4	491.1	767.1	792.2	729.8	629.0	610.1	-3.01
4. เคมีภัณฑ์	329.7	402.4	597.3	684.8	814.1	742.3	522.3	-29.64
5. น้ำตาลทราย	333.7	595.7	708.7	852.4	673.5	658.2	517.8	-21.33
6. เครื่องยนต์สันดาป ภายในแบบลูกสูบ	242.8	373.6	434.7	508.9	448.5	381.4	370.1	-2.96
7. เหล็ก เหล็กกล้าและ ผลิตภัณฑ์	201.7	301.6	353.4	389.4	536.2	482.2	282.8	-41.35

8. เครื่องปรับอากาศและ ส่วนประกอบ	141.9	203.6	250.6	381.7	386.9	336.4	232.7	-30.81
9. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	133.2	157.2	184.3	178.7	242.7	206.3	183.5	-11.06
10. ผลิตภัณฑ์มัน สำปะหลัง	104.3	164.3	267.0	342.4	174.1	157.1	170.9	8.76
รวม 10 รายการ	2,814.4	4,874.3	6,406.7	7,846.6	7,296.8	6,472.2	5,383.0	-16.83
อื่นๆ	1,852.9	2,472.1	3,671.5	3,362.9	3,575.8	3,103.4	2,759.9	-11.07
มูลค่ารวม	4,667.3	7,346.4	10,078.2	11,209.5	10,872.6	9,575.6	8,142.9	-14.96

หมายเหตุ : % Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

2.3 การนำเข้า ในปี 2556 อินโดนีเซียเป็นตลาดนำเข้าอันดับที่ 3 ของไทยในอาเซียนรองจากมาเลเซีย และสิงคโปร์ ตามลำดับ และเป็นตลาดนำเข้าอันดับที่ 10 ของไทยกับโลก ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2552-2556) การนำเข้าของไทยจากอินโดนีเซียมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 6,611.24 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยในช่วง 10 เดือนแรก (ม.ค.-ต.ค.) ของปี 2557 ไทยมีการนำเข้าจากอินโดนีเซียมูลค่า 6,120.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 12.52

สินค้าสำคัญที่ไทยนำเข้าจากอินโดนีเซีย

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	2556 (ม.ค.-ต.ค.)	2557 (ม.ค.-ต.ค.)	% Δ 57/56
1. ถ่านหิน	671.0	863.5	1,014.3	1,154.1	993.4	821.0	955.3	16.35
2. น้ำมันดิบ	539.8	593.5	442.0	1,316.8	1,589.9	1,456.0	947.5	-34.93
3. สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษ โลหะและผลิตภัณฑ์	476.4	924.0	1,234.3	839.3	800.2	700.9	553.6	-21.02
4. เครื่องจักรกลและ ส่วนประกอบ	295.4	450.4	472.7	601.1	615.4	524.5	419.1	-20.10

5.เคมีภัณฑ์	264.8	400.5	537.6	398.4	342.0	281.6	357.9	27.10
6.ส่วนประกอบและ อุปกรณ์ยานยนต์	215.9	311.0	284.9	482.0	546.6	489.9	319.3	-34.82
7.รถยนต์นั่ง	28.0	188.8	189.2	438.5	390.4	316.2	305.1	-3.51
8.เครื่องจักรไฟฟ้าและ ส่วนประกอบ	176.3	223.1	249.2	379.7	274.7	231.5	241.1	4.13
9.พืชและผลิตภัณฑ์จาก พืช	67.4	113.9	198.0	252.6	168.4	126.0	185.7	47.37
10.สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่ แข็ง แปรรูปและกึ่ง สำเร็จรูป	133.2	137.4	131.1	198.1	199.1	164.4	151.8	-7.66
รวม 10 รายการ	2,868.2	4,206.1	4,753.2	6,060.7	5,920.1	5,112.1	4,436.3	-13.22
อื่นๆ	932.3	1,486.2	2,622.7	2,033.9	2,171.6	1,884.2	1,684.3	-10.60
มูลค่ารวม	3,800.5	5,692.3	7,375.9	8,094.6	8,091.7	6,996.3	6,120.6	-12.52

หมายเหตุ : % Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

3. ปัญหาและอุปสรรค

หลังจากอัตราภาษีส่วนใหญ่ลดลงเหลือร้อยละ 0 ตามความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA) อินโดนีเซียเริ่มนำมามาตรการที่มีใช้ภาษีที่เป็นอุปสรรคทางการค้ามาใช้มากขึ้น ดังนี้

(1) มาตรการ ณ ด่านชายแดน ที่สำคัญ คือ

- การนำระบบใบอนุญาตนำเข้าและการตรวจสอบก่อนการขนส่งมาบังคับใช้กับสินค้าครอบคลุม 5 สาขา จำนวน 529 รายการ (Certain Products) ได้แก่ เสื้อผ้า สิ่งทอ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ของเล่น รองเท้า อาหาร และเครื่องดื่ม รวมทั้งผลิตภัณฑ์เหล็กและโลหะกว่า 200 ประเภท โดยกำหนดให้ผู้นำเข้าต้องจดทะเบียนประเภทผู้นำเข้าเฉพาะสินค้าที่กำหนด (NPIK) จากกระทรวงการค้าอินโดนีเซีย และจะต้องนำเข้าผ่านท่าเรือที่กำหนดเพียง 5 แห่ง (จากทั้งหมด 9 แห่ง) และท่าอากาศยานระหว่างประเทศเท่านั้น โดยสินค้านำเข้าต้องมีการตรวจสอบ และรายงานผลการตรวจสอบทางเทคนิคโดยผู้สำรวจ (surveyor) ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรี

กระทรวงการค้าอินโดนีเซียที่ทำเรือขนส่งสินค้าขึ้น (loading port) จำนวน 2 ราย คือ 1) PT. Sucofindo (Persero) และ 2) PT. Indonesia Surveyor ซึ่งผู้นำเข้าจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ

- การห้ามนำเข้ากุ้งสดแช่เย็นแช่แข็ง เนื่องจากเกิดภาวะโรคไวรัสตัวแดงจุดขาวระบาดในอินโดนีเซีย และยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาโรครระบาดได้
- การกำหนดการรับรองการนำเข้า (Recommendations for Import of Horticultural Products: RIPH) สินค้าเกษตร เช่น ข้าวหอมมะลิ แป้งข้าวเจ้า สัตว์น้ำสดและแปรรูปเบื้องต้น พืชสวนสดและแปรรูป (39 รายการ) โดยเฉพาะผัก ผลไม้สด พืชหัว ผักและผลไม้แปรรูป โดยยื่นขอคำรับรองการนำเข้าจากกระทรวงเกษตร และหลังจากได้รับคำรับรองให้นำเข้าได้จากกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย (RIPH) แล้วต้องขออนุญาตนำเข้าสินค้าพืชสวนดังกล่าว (Import Approval) จากกระทรวงการค้าด้วย
- การกำหนดจำนวนและรายชื่อผู้นำเข้าที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการค้าให้นำเข้าได้ เช่น สินค้าจอบ เสียม และอุปกรณ์ทางการเกษตร (ที่ไม่ใช้เครื่องจักร)
- การกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าผักและผลไม้ เช่น การตรวจสอบสารเคมีตกค้าง และสารโลหะหนัก (ผักและผลไม้) การตัดจุก/ราก (หอมแดง)
- การกำหนดจำนวนผู้จัดจำหน่ายสินค้าพืชสวนสดและแปรรูป โดยกำหนดให้ผู้นำเข้ากระจายสินค้าดังกล่าวให้ผู้จัดจำหน่ายอย่างน้อย 3 ราย และผู้นำเข้าต้องเป็นเจ้าของห้องเย็น และพาหนะขนส่งที่มีระบบการทำความเย็น
- การกำหนดการตรวจสอบเอกสารการส่งออกก่อนการส่งออก ณ ท่าเรือต้นทาง (Pre shipment Inspection) กับสินค้าพืชสวนสดและแปรรูป
- การกำหนดราคากลาง (Reference Price) สำหรับพริก และหอมแดง ในการขอคำรับรองการนำเข้าและใบอนุญาตนำเข้า โดยถ้าหากราคาพริกและหอมแดงในประเทศต่ำกว่าราคากลางดังกล่าว รัฐบาลอินโดนีเซียจะชะลอการนำเข้าพริกและหอมแดง จนกว่าราคาในประเทศจะกลับมายังราคากลางที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เมื่อได้รับใบอนุญาตนำเข้าแล้ว ผู้นำเข้าจะต้องนำเข้าสินค้าดังกล่าวอย่างน้อย 80% ของปริมาณที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนำเข้า

(2) มาตรการหลังแนวชายแดน ที่สำคัญ คือ

- การกำหนดมาตรฐานสินค้าบังคับ (Indonesian National Standards : SNI) จำนวน 73 รายการ ครอบคลุมสินค้าหลายประเภท เช่น แบตเตอรี่ เต้าแก๊ส หมวกกันน็อค ลูกสูบสำหรับเครื่องยนต์ใช้แก๊ซ LPG เครื่องปั้มน้ำ กระเบื้องปูพื้น เป็นต้น นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังมีการกำหนดมาตรฐาน SNI เพิ่มเติมอีกประมาณ 30 มาตรฐาน ในช่วงปี 2554-2555

- การบังคับให้มีการติดฉลากภาษาอินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia) บนตัวสินค้า และบรรจุภัณฑ์สินค้าที่นำเข้าเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัย สุขภาพ สิ่งแวดล้อม การใช้งาน และคำเตือน ครอบคลุมสินค้า เสื้อผ้า รองเท้า เครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์โทรคมนาคม อะไหล่รถยนต์ วัสดุก่อสร้าง เป็นต้น

(3) มาตรการที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ ที่สำคัญ คือ

- การกำหนดให้หน่วยงานรัฐบาลต้องจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการ 558 สาขาจากบริษัทภายในประเทศ
- การห้ามมิให้บริษัทที่มีชาวต่างชาติถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 49 เข้าประมูลงานวางระบบอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ รวมทั้งการกำหนดสัดส่วนของส่วนประกอบภายในประเทศสำหรับสินค้าและบริการประเภทต่างๆ ตั้งแต่ร้อยละ 15 ถึง 96 แต่ส่วนใหญ่กำหนดสัดส่วนไว้เกินกว่าร้อยละ 50

(4) มาตรการที่เป็นอุปสรรคต่อการการค้า บริการ และการลงทุน ที่สำคัญ คือ

- การจำกัดการลงทุนจากต่างประเทศในสาขาประมงไม่เกินร้อยละ 80
- การกำหนดอัตราส่วนประกอบภายในประเทศสำหรับอุปกรณ์โทรคมนาคมอย่างน้อยร้อยละ 30
- การกำหนดให้ผู้ให้บริการหอบหิ้วการรับส่งสัญญาณโทรคมนาคมต้องเป็นบริษัทอินโดนีเซียเท่านั้น (100%-Indonesian owned)
- การขึ้นทะเบียนยาต้องทำผ่านผู้ผลิตยาของอินโดนีเซีย และต้องเป็นยาที่มีสรรพคุณสูงกว่ายาที่ผลิตในประเทศ และเป็นยาที่ไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ นอกจากนี้ ยังมีข้อกำหนดให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นเวลา 5 ปี
- การกำหนดให้การจำหน่ายและค้าปลีกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กระทำได้โดยบริษัทซึ่งคนอินโดนีเซียหรือคนที่พำนักถาวรในอินโดนีเซียเป็นเจ้าของเท่านั้น
- การลดสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติในสาขา Horticulture จากร้อยละ 95-100 เหลือเพียงร้อยละ 30

(5) มาตรการจำกัดการส่งออก ที่สำคัญ คือ

- การกำหนดให้ปลาที่จับได้ต้องผ่านกระบวนการแปรรูปก่อนการส่งออก
- การส่งออกปาล์มน้ำมันจะต้องเสียภาษีในการส่งออกที่คำนวณตามราคา ณ โรงงานที่รัฐบาลประกาศเป็นรายเดือน

4. โอกาสและช่องทางขยายการค้าการลงทุน

1) เป็นตลาดที่มีศักยภาพและมีขนาดใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน โดยมีประชากรประมาณ 248.0 ล้านคน หรือเกือบครึ่งหนึ่งของตลาดอาเซียน

- 2) ประชาชนที่มีฐานะดีและมีกำลังซื้อสูงมากประมาณร้อยละ 10 - 15 ของประชากรทั้งหมด
- 3) ประเทศอยู่ระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับสูง จึงมีความต้องการสินค้า โดยเฉพาะสินค้านำเข้าและสินค้านำเข้าอุปโภคบริโภค
- 4) สินค้าไทยที่มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดอินโดนีเซีย ได้แก่ ข้าว น้ำตาล และผลไม้ไทย เช่นทุเรียน ลำไย ลิ้นจี่ มะม่วง ส้มโอ ฝรั่ง และชมพู เนื่องจากผลไม้ไทยมีรสชาติแตกต่างจากผลไม้พื้นเมืองของอินโดนีเซีย (คนอินโดนีเซียนิยมบริโภคผลไม้ไทยมาก ผลไม้อะไรที่มีรสชาติดีจะเรียกว่า “บางกอก”) รวมทั้งสินค้าอาหารอื่นๆ ทุกประเภท ได้แก่ อาหารสำเร็จรูป เช่น เครื่องปรุงรส อาหารกระป๋อง (ปลากระป๋อง ผลไม้กระป๋อง) น้ำผลไม้ ของขบเคี้ยว บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เป็นต้น ซึ่งผู้บริโภคชาวอินโดนีเซียมีสเนิยมชื่นชอบและยอมรับสินค้าไทยว่าเป็นสินค้าคุณภาพดี

ส่วนบริหารงานทวิภาคี
สำนักอาเซียน
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
ธันวาคม 2557